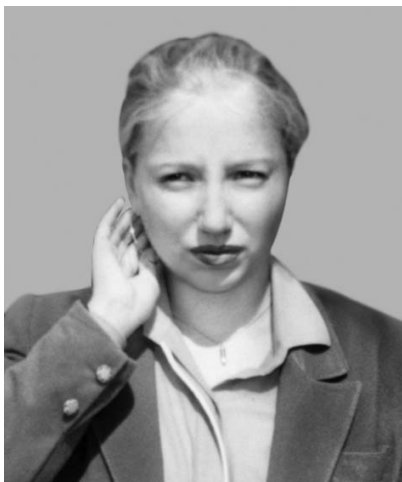

КАЛІТКО Катерина Олександрівна (08. 03. 1982, Вінниця) — письменниця. Член НСПУ (2000). Національна премія України імені Т. Шевченка (2023; за книгу поезій «Орден мовчальниць»). Літ. премія «Благовіст» (2001). Закін. факультет гуманітар. і сусп. наук Нац. університету «Києво-Могилян. академія» (2003). Працює журналісткою. Авторка зб. поезії «Та, що

любила Каїна», «Посібник зі створення світу» (обидві — Вінниця, 1999), «Сьогоднішнє завтрашнє» (2001), «Портретування асфальтом» (2004), «Діалоги з Одисеем: Книга одного чекання» (2005), «Сезон штормів» (2013; усі — Київ), «Катівня. Виноградник. Дім» (2014), «Бунар» (2018; обидві — Львів), «Ніхто нас тут не знає, і ми — нікого» (2019), «Орден мовчальниць» (2021), «Люди з дієсловами» (2022; усі — Чернівці), психол. повістей і оповідань «М.істерія» (К., 2007), «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» (Л., 2017). Для поезії К. притаманні складна образність, що часто відображає трагічність буття, асоціативність поет. мовлення. Досліджує та перекладає сучасну літературу Боснії і Герцеговини.

Рекомендована література

1. Антонішин С. Місце під сонцем поезії // Вітчизна. 1999. № 3–4;
2. Коцарев О. Катерина Калитко: вдумливість і пластичність смутку // Кур'єр Кривбасу. 2009. № 232/233.

А. М. Подолинний

Бібліографічний опис:

Калитко Катерина Олександрівна / А. М. Подолинний // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10549>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).